

Medio 1981 infördes en ny organisation av lägre regional ledning inom Flygvapnet. Genom en rationalisering av tidigare organisation med sju luftförsvarssektorer finns nu i stället fyra – nämligen: S (=Syd), M (=Mitt), NN (=Nedre Norrland) och ÖN (=Övre Norrland). I varje sektor finns liksom hittills en sektorflottilj. Dessa betecknas från och med 81-07-01:

Sektor S/F10
Kungl Skånska Flygflottiljen
Barkåkra, Ängelholm

Sektor M/F16
Kungl Upplands Flygflottilj
Ärna, Uppsala

Sektor NN/F4
Kungl Jämtlands Flygflottilj
Frösön, Östersund

Sektor ÖN/F21
Kungl Norrbottens Flygflottilj
Kallax, Luleå

Den 1 juli 1982 upphör flygsektionen i Milostab S, Ö och ÖN att existera. Därmed upphör också MB (militärbefälhavarens) ansvar för produktionen inom Flygvapnet. Denna leds i fortsättningen direkt av CFV (Chefen för Flygvapnet); för attack- och spaningsförbandens del via C E1 (chefen för första flygeskadern).

I och med att flyginspektörerna försvinner, försvinner även den s k flygstridsledaren i krigsorganisationen. Det är numera sektorcheferna som i krig får sig underställda samtliga flygvapenresurser inom respektive sektor utom de attackförband som ingår i 1. Flygeskadern. Sektorcheferna är således de chefer som under resp MB leder samtliga flygslag och stödfunktioner. Undantaget är attackflygförbanden som i normalfallet leds av C E1. Men även attack skall kunna ledas av sektorchef, i varje fall mindre del av resurserna.

Benämningen "luftförsvarssektor" på sektorchefens geografiska ansvarsområde kan därför anses något vilseledande eftersom även flygspaning, flygtransport m m ingår i uppgiften.

●● Förändringarna i förhållande till dagsläget blir inte så stora i ÖN och NN. Men i M och S ändras mycket. Sektor M täcker hela MB Ö:s luftoperativa ansvarsområde, dvs både Milo Ö och B. Sektor S täcker MB S luftoperativa område, dvs Milo S och V samt en liten del av Milo B.

I fred har sektorflottiljchefen visserligen inte befälsrätt över andra flottiljchefer inom sektorn men väl anvisningsrätt vad beträffar planläggning för beredskap och krig och för de återkopplingar som behövs för den fredstida förbandsproduktionen.

Sektorflottiljen har – utöver sektoruppgifterna – liksom andra flottiljer i uppgift att utbilda och vidmakthålla för-

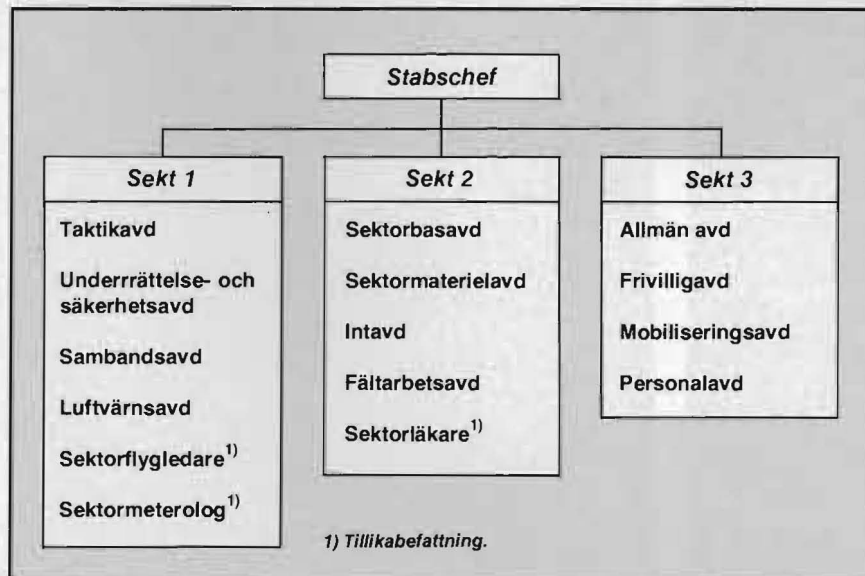

band av olika sorter för krigsorganisationen: krigsflygdivisioner, basförband, stridslednings- och luftbevakningsförband m m. I det fredstida ansvaret för en sektorflottilj ingår dessutom att förvalta all i sektorn ingående stridslednings- och sambandsmateriel ingående i försvarets telenät och utrustningen i regional vädercentral.

Eftersom sektorflottiljen är lägre regional myndighet, är samverkansbehovet stort. Exempel kan tas från sektor S som täcker tio län (två civilområden), i vilka civilbefolkningen är bero-

Ny SEKTORorganisation

Bild A

ende av luftförsvarets effektivitet. Bl a skall den kunna förvarnas genom luftbevakningen.

●● På den militära sidan skall sektorflottiljchefen S/F10 vara beredd att ställa upp när lägre regionala chefer ur Armén (nio försvarsområdesbefälhavare) och ur Marinen (C ÖriBS, C BoMö och C MKV) kräver kontakt för samverkan. Han skall i sin tur ställa krav på och initiera samverkan med dessa chefer.

Sektorflottiljen leds av en överste av första graden biträdd av en ställföreträdande sektorflottiljchef som är överste. I regel är det sektorflottiljchefen som sköter sektoruppgifterna – han blir sektorchef i krig – medan ställföreträdaren sköter förbandsproduktionen.

Sektorflottiljchefens stab är organiserad på tre sektioner enligt bild A. ■